

తేలు కుట్టిన పాము

'కొలకలారి'

సూర్యుడు పడమట జారిపోయాడు. చీకటి మెల్లగా చేతుల్ని భూమిమీద కప్పింది. చీకటి పరిపాలన ప్రారంభం.

లోతైనలోయ. లోయకు రెండు ప్రక్కలా ఉన్న తమైన నల్లరాతి పర్వతాలు, ఆ పర్వతాలను కలుపుతూ రైలు బిడ్డి. క్రింద భయంకరమైన లోయ.

చాలా దూరంలో కూర్చేసిన రైలు ముందులైటు బిడ్డిమీదపడిన మరుక్షణంలోనే రైలు బిడ్డిమీదకు వచ్చింది.

బిడ్డిచుట్టు చీకటి దట్టంగా క్రమిస్తుంది. ఇంజన్ ముందుభాగంలో లైటు వెలుగుతోంది. వెలుగు చీకటిని తరిమివేసింది. వెంటాడింది. చాటిపోయింది. మరుక్షణంలో లోయపైన దట్టమైన చీకటి.

రైలు బిడ్డిచాటి, కొండ శిఖరం విడిచిపెట్టి, ప్రక్కనున్న లోయలోనికి కొండను చుట్టుకొని మెలికలు తిరుగుతూ దిగుతోంది. లోయచుట్టూ చెట్లు పెరిగాయి. పుట్టమీదనించి ప్రక్కనున్న పచ్చిక తప్పకుంటూ దిగిపోతే పాములాగా రైలు దిగిపోయింది.

రైలు బోగీలు అన్నీ చీకటిగా వున్నాయి. దాదాపు అన్ని పెటెలు నిక్కబట్టగా వున్నాయి. ఒక్కచోట మాత్రం సన్నగా వెలుగు. ఇంజను తిరవాలి మూడవ బోగీలో, మూడవ కంపార్టు మెంటులో లైటు.

అది మొదటికొను కంపార్టు మెంటు. తలుపుల్లో ఒకటి లాక్ చేసివుంది. మరొకటి బోలుచేయబడింది.

కంపార్టు మెంటులో రెండు లైటు వెలుగు తున్నాయి. మూడు ఫానులు తిరుగుతున్నాయి. ఉన్నచి మొత్తం ఆగు బెర్లు. వైనమాడు. క్రింద మూడు. వైన ఏదో సామానుంది. క్రింద ఎదురుగా రెండు బెర్లు. ప్రక్కగా ఒక బెర్లు, మరొక ప్రక్క రెండు తలుపులకు తోవలు. ప్రక్క బెర్లుమీద లెదర్ బేగ్,

మరేవో వున్నాయి. ఎదురు బెర్లులో ఒక దానిమీద పుస్తకాలు, మరొక దానిమీద పడక.

పుస్తకాల బెర్లు దాదాపు కాళీగావుంది. ఉన్న చిన్న చిన్న పుస్తకాలు పత్రికలు ఫాను విసురికి మెల్ల మెల్లగా డ్రాన్స్ చేస్తున్నాయి. పడకమీద ఒక వ్యక్తి పనుకొనివున్నాడు. ఆరోగ్యమైనశరీరం. వ్యాయామం చేసిన దేహం.

కంపార్టు మెంటు ఒక ప్రక్కగా బట్టలున్నాయి. అవి కాకి బట్టలు. వాటిక్రింద పెద్దసైజు బూటలున్నాయి.

లెదర్ బేగ్ పై ఒక బెల్లువుంది. అలాంటి బెల్లు సాధారణంగా అందరూ చూడలేరు. అక్కడే మరొక్క హేట్ వుంది. చాలా ఖరీదైంది. అంత కంటే విలువైంది. హేట్ ముందు నొసటిపెనవుండే భాగంలో ఏదో ప్రభుత్వం గురువంటి ముద్రవుంది. దానికి రెండువైపుల ఏదో ఆలంకరణవుంది.

వేలాడుతున్న వస్తుకముందు భాగంలో ఏదో మెడల్లు వున్నాయి. వాటిపైన ఏదో రంగు రంగుల రిబ్బన్లున్నాయి. రంగు దారాల కలయికతో ఏదో తాడు వస్తుకి కుడిచేతి భుజందగ్గర చుట్టివుంది. ఏదో అక్షరాలు కూడా భుజంపైన కుట్టబడి వున్నాయి.

ఆ వ్యక్తి నిద్రపోతున్నాడు. వైన లైటు వెలుగు తున్నాయి. ప్రక్కనే ఫానులు తిరుగుతున్నాయి.

ఎదురుగావున్న బెర్లుమీద ఏదో పుస్తకాలు చెల్లాచెదురుగా పడివున్నాయి. గాలికి స్వత్యం నేర్చుకుంటున్నాయి.

లైటు వెలుగు తున్నాయి. వెలుతురు ప్రసరిస్తున్నాయి.

ఫానులు తిరుగుతున్నాయి. గాలి పంచుతున్నాయి.

ఎదురు బెర్లుమీద పుస్తకాలు ఎగిరి పడుతున్నాయి. ఏదో పత్రిక అట్టమీది బొమ్మ స్పష్టంగా కనబడుతోంది.

తేలు కుట్టిన పాము

ఒక స్త్రీ!

పన్నునిబట్ట తడిసి శరీరానికి అతుక్కుపోయింది. వెంట్రుకలు పిరుగులు చాటివున్నాయి. శరీరమంతా తడిసివుంది. చంకలో నీరు వొలికిపోయే బిందె

వెనుక గా రెండుకొండలు. కొండలుమధ్యగా సెలయేగు. సెలయేగు ప్రవహించిన ప్రదేశంలో పచ్చనిగరిక, పచ్చగోకమీద ఒక కాలు. సెలయేటిలా మరొక్క కాలు. చూపులు ఏదో పశువుమీద.

కిటికీ ఒకటి తీసివుంది. బయటనించి గాలి బలంగా వీచింది. దానికితోడు ఘాసులు తిగుతున్నాయి. గాలిముప్పురంగా వస్తూవుంది. ప్రతిక పడిపోయింది.

మరొక్క ప్రతిక మరొక్క బొమ్మ.

లైట్లు వెలుగుతున్నాయి.

ఘాసులు తిగుతున్నాయి.

కిటికీలోంచి గాలి వస్తూనేవుంది.

ఒక యువతి. మరొక్క యువకుడు. యువకుడు పట్టలేని తమకంతో యువతిని పట్టుకొని ముద్దు పెట్టుకుంటున్నాడు. ఆమె అతన్ని గుండెలవైపు ఒత్తుకొంటోంది.

యువతి నడుం వంగిపోయింది. యువకుడు ముందుకు తూగిపోయాడు.

యువకుని చేతులు యువతి తల వలిపేస్తున్నాయి. యువతి చేతులు యువకుని వీపు పిండేస్తున్నాయి.

బుస్సున కిటుకీలోంచి గాలి కంపార్టుమెంటు లోకి వచ్చింది. బస్సున ప్రతిక లేచి క్రిందపడింది.

బెర్డుక్రింద పడిపోయిన ప్రతిక ఒక జాండు పుస్తకం అట్ట తొలగించి మరీ పడిపోయింది.

లైట్లు వెలుగుతూనే వున్నాయి.

కిటికీలోంచి గాలి రావటంలేదు.

ఘాసు గాలికి జాండు పుస్తకం పేజీలు ఘెబుఘెబా కొట్టు కుంటున్నాయి.

ఏ పేజీకూడా పూర్తిగా కనిపించటంలేదు. కాగితాలు లేస్తూపడుతున్నాయి ఒక పేజీలో ఒక బొమ్మవుంది. బొమ్మక్రింద ఏవో నాలుగుమాటలు వ్రాసి వున్నాయి. బహుశా అది వివరణ కావచ్చు. ఆభాష ఏదో తెలియలేదు.

ఒక బొమ్మ కనిపించింది. స్పష్టంగా కనబడక ముందే ఘాసు గాలికి కాగితం తిరిగిపోయింది. లీలగా ఆ బొమ్మకు తుంది. ఏదో ప్రత్యేకత ఆ బొమ్మకుంది. ఏదో ప్రపంచ జన్మానికి సంబంధించిన బొమ్మ. అదే కావచ్చు! చెప్పబొమ్మ. వయస్సులో వున్న స్త్రీ పురుషుల బొమ్మ. ఒక భంగిమ.

కిటికీలోంచి పెద పెట్టున గాలి తోలింది. జాండు పుస్తకం అట్ట లవ్ న లేచిపడింది. ఘాసు గాలికి మళ్ళీ అట్టలేవలేదు.

పడకమీద వ్యక్తి రాత్రి వస్త్రాల్లో వున్నాడు. కొంచెం కడిలాడు. చేతులుచాచి కొళ్ళివగ్గర దుప్పటి ముఖం వరకు లాక్కున్నాడు.

బైటి గాలి కిటికీలోంచి సన్నగా వస్తుంది.

ఘాసులు మామూలుగా తిగుతున్నాయి.

లైట్లు నిద్రమగతగా వెలుగుతోంది.

అతను నిద్రలోంచి లేచాడు.

కళ్ళు తెరిచాడు. మరుక్షణంలో మూసుకున్నాడు. ప్రక్కకు తిరిగాడు. చెయి ముఖం దగ్గరకు తెచ్చుకున్నాడు. కళ్ళు తెరిచాడు. చేతిగడియారం చూచుకున్నాడు. కిటికీవైపు చూశాడు. తీసివుంది. లేచాడు. కిటికీ చూశాడు. తలుపు దగ్గరకు పోయాడు. లాగి చూశాడు. వేసివుంది. గదంతో కలయజూశాడు. బాత్ రూంలోకి పోయాడు. లైట్లు వేసి వచ్చాడు. బెర్డుమీద చూశాడు. పడకమీద పిస్టలుంది. పైకితీసి చూశాడు. తాళం వేసివుంది. తలగడక్రింద పెట్టుకున్నాడు. పడుకున్నాడు. దుప్పటి కప్పుకున్నాడు.

కొద్ది సేకండ్లకాలం గడిచిపోయింది.

దుప్పటి తొలగించి వేశాడు. కిటికీవైపు చూశాడు. తలుపువైపు చూశాడు. పిస్టలువైపు చూశాడు. దుప్పటి కప్పుకున్నాడు.

కొంచెంసేపు గడిచిపోయింది.

పడకమీద అటూ ఇటూ దొర్లాడు. నిద్ర పట్టలేదు. దుప్పటి తొలగించి పడుకున్నాడు. నిద్ర పట్టలేదు. మునగర దీసుకొని మోకాళ్ళలో తల జేర్చి పడుకున్నాడు. నిద్ర పట్టలేదు. ప్రక్కకు తిరిగి పడుకున్నాడు. బొర్ల పడుకున్నాడు. వెల్లకిలగా పడుకున్నాడు, నిద్ర పట్టలేదు. లైటార్పాడు. ముఖానికి ముసుగు పెట్టుకున్నాడు. నిద్రపట్టలేదు.

దుప్పటి దూగంగా పారేశాడు. లెటువేళాడు. లేచి కూర్చున్నాడు.

మళ్ళీ ప్రయత్నించాడు. పడుకున్నాడు. మరొక్క ప్రక్కకు తిరిగాడు. ఇంకొక్క ప్రక్కకు తిరిగాడు. వేరొక్క ప్రక్కకు తిరిగాడు. నిద్రపట్టలేదు. లేచాడు.

ఎదురు బెర్తుమీద కూర్చున్నాడు. అక్కడేవో పత్రికలూ—పుస్తకాలూ చూశాడు. తీసుకున్నాడు. విడిచిపెట్టాడు. మూలకు తలజేర్చి కళ్లు మూసుకున్నాడు. నిద్రపట్టలేదు.

నిద్రపట్టలేదు. తృప్తికలగలేదు. బాధ అతని ముఖంలో లేదు. విసుగువలలేదు. నిజానికి ఎంతో చీకాకు పడవలసిందిస్పడే. కాని అదేమీ లేదు. ఏదో మధురమైన అనుభూతి కలిగినట్లు, ఏదో విచిత్రమైన విధి విధానం జరుగుతున్నట్లు, ఏదో బలవత్తిరమైన ఆనందంయొక్క ఆగ్రస్తాయి అనుభవం ముఖంలో కనిపిస్తోంది.

ఎదురు బెర్తుమీద కొన్ని, క్రింద కొన్ని పుస్తకాలూ, పత్రికలూ వున్నాయి. ఏదో పత్రికలూ చూశాడు. ఏదో పుస్తకాలూ చూశాడు. ఏదో పత్రిక తీసుకొని చూచి అక్కడే పడేశాడు.

మరొక పత్రిక పుచ్చుకున్నాడు. ఏదో సినిమా పత్రిక. అన్నీ ఆడబొమ్మలే.

తీసి చూస్తున్నాడు.

ఒకతార, నిక్కరు వేసుకొని బీచ్ లో కూర్చుంది.

మరొక తార, కుక్కను ముద్దు పెట్టుకొంటోంది.

వేజీలు తిప్పుతున్నాడు.

ఒక తార జీవితచరిత్ర పచిత్రంగా ఆ పత్రికలో వుంది. ఆ వేజీలోనే అత నొకమాట ఎప్పుడో వ్రాశాడు. ఆమె అతని ఆభిమానతార. కొన్ని బొమ్మలున్నాయి. ధీర్ఘత్ బజాగుకు పోతోంది. పిల్లలకు అన్నం పెడుతోంది. పార్కులో కూచుంది. పడుకుని పుస్తకం చదువుతోంది. తల దువ్వుకుంటోంది. అందింగా అలంకరించుకొంది. బట్టలు మార్చుకొంటోంది. కుర్రంమీద కూర్చుంది. పాట పాడుతోంది. నృత్యం చేస్తోంది.

అతను చాలాసేపు చూశాడు.

వేజీలు తిప్పుతున్నాడు.

సినిమాతార, కత్తి పట్టుకొని కదలకుండా కుర్రం మీద కదనరంగానికి వెడుతోంది.

ఏదో సినిమాలో ప్రేయసీ ప్రియులు మాటలు. ప్రథమ సమాగమం.

రాజ్ యే సినిమాలో క్రొత్తతార.

వందనాయక పాత్రలు నిర్వహించిన ప్రసిద్ధ తార.

పత్రిక మూసి బెర్తుమీద పడేశాడు.

మరొక్క పత్రిక పుచ్చుకొని, పడకమీదకు పోయి, పడుకుని, గుప్పటి కప్పుకొని చదవటం మొదలు పెట్టాడు. పదినిమిషాలు చదివిన తింవత ప్రక్కన పడేసి, దుప్పటితలదగ్గరకు లాక్కొని నిద్రపోబోయాడు.

అప్పటిదాకా తలదగ్గర అంచుని ఆనుకొనివున్న పుస్తకం జారి క్రిందపడింది.

పుస్తకం సైజులో చిన్నది. వేజీల విషయంలో పెసిది.

అతను దుప్పటి తొలగించిచూశాడు. పుస్తకం కైకితీకాడు. అది చిన్ని నోట్ బుక్. మృగగా పెన్నిలుంది.

అట్టమీద వేరువుంది. అది అతని పేరుకొవచ్చు. పేరు అర్థంకావటంలేదు. విభాష తెలియదు.

పుస్తకం తెరిచాడు. అది డైరీ.

డైరీ ఒక్కసారిగా తెరిచాడు. పెన్నిల్ వున్న చోటు తెరుచుకుంది. పెన్నిలు కుడివైపు ఏమీ వ్రాయలేదు. ఎడంవైపు ఏదో వుంది. అది ప్రపంచ భాషలో వుంది. తెలుస్తోంది.

అది అతని ప్రయాణం విషయం. హెడ్ క్వార్టర్స్ దున్నుంచి స్వస్యహానికి బయలుదేరాడు. ప్రయాణం మూడురోజులనాడు మొదలు. మూడురోజులవరకు వుంటుంది.

డైరీ కుడివైపుకు తిప్పాడు. తెల్లకాగితాలు ఎడంవైపుకు తిప్పుతున్నాడు. ఒక్కొక్కచోట చాలా చాలాసేపు చూడటం, మరికొన్నిచోట్ల వెంటనే తిప్పటం చేస్తున్నాడు.

ఎడంవైపు డైరీపుటలు రెండో మూడో తిప్పాడు.

తేలు కుట్టిన పాము

అది హెడ్ క్వార్టర్లనుంచి వ్రాసింది. తనకు మూడు నెలలు నెలవు దొరికింది. స్వస్థలానికి బయలు దేరుతాడు.

మళ్ళీ నాలుగుపుటలు తిప్పాడు.

ఆ పుటలో విషయం కొంచెం మాత్రమే కనబడింది. పూర్తిగా కనబడకముందే తిప్పివేశాడు. అందులో విషయం.

వీధి నిర్ణయం. హెడ్ క్వార్టర్లకు పోవాలి నెలవు తీసుకోవాలి. ఇంటికి వెళ్ళాలి. పెళ్ళి చేసుకోవాలి.

మరికొన్ని డైరీపుటలు తిప్పాడు.

అక్కడ తారీఖుమట్టూ ఎర్రసున్నలు మూడు క్రమంగా పెద్దవి వున్నాయి.

పడకమీద పడుకున్న ఆతనిముఖంలో కొంచెం మాధుర్యమిచ్చింది. వివర్ణత్యం కలిగింది.

అది తను చేసిన ఒక నేరం. ఆ విషయం అధికారకు తెలిసింది. కాని అధికారయుతంగా తెలియలేదు. చివట్లు వచ్చాయి. రావలసినవిధానంలో రాలేదు. అది తను ఒక స్త్రీ వెంటపడటం. అది నిరాకరించటం.

మరికొన్ని డైరీపుటల్ని తిప్పివేశాడు.

ఒకచోట పచ్చగీతలు డైరీపుటలో హెడ్డింగు క్రింద మూడు, వరుసలుగా అంబర్ లైన్లు చేయబడ్డాయి.

ఆతని ముఖంలో తృప్తి నృత్యం చేసింది. దాన్ని ఆతను చాలాసేపు చూచుకున్నాడు.

అది తన హృదయం కోరిచేసిన పని. దానిని అందరూ ఘనకార్యమన్నారు. అఫీసరు శంక ఇచ్చి సత్కరించాననుకున్నాడు. ప్రభుత్వం, డబ్బు పెంచి గౌరవించాననుకుంది. ఆతను తన కర్తవ్యమేమిటో నిర్వహించానని వ్రాసుకున్నాడు.

మరి రెండుపుటలు తిప్పివేశాడు.

అక్కడొకపుటలో నిండుగా, చక్కగావున్న చేతి వ్రాతతో కొంత విషయంవుంది.

‘ఈ నాడు నా జీవితం ధన్యం. మానవుడినైనం దుకు మాతృభూమికి చేయగలిగినంత చేశానని హృదయం ఆనందంతో పరవశు తోక్కుతోంది. నైరుల వునికి తెలుసుకున్నాను. స్వామి కనిపెట్టాను!’

మరి నాలుగుపుటలు తిప్పాడు.

అది నైరులు యుద్ధం చేస్తున్న విషయం వెనం. నైరులు అనుకోని సమయాల్లో ఎక్కడినుంచోవచ్చి అకస్మాత్తుగా దోచేస్తున్నారని నైనికులు చాలామంది

చనిపోతున్నారు. తన సైన్యంలో వాళ్ళుకూడా చని పోయారు.

మరికొన్ని పుటలు తిప్పాడు.

తను సైన్యంలో నైరులు కొల్లగొడుతున్న స్థలానికి పంపబడ్డాడు.

మరికొన్ని పుటలు తిరగవేశాడు.

‘నన్ను ఆ ప్రాంతానికి పంపితే బాగుండును. ప్రభుత్వం పంపుతుందో లేదో. పంపితే నాకెక్కి సామర్థ్యాలమీద మరొక్కసారి విశ్వాసం కలగవచ్చు.’

డైరీ పుటలు తిరుగుతున్నాయి. మరికొన్ని తిరిగి పోయాయి. కొన్ని చోట్ల ఎర్రగీతలు, కొన్ని చోట్ల పచ్చగీతలు చాలా వున్నాయి. డైరీలో చాలా గీతలు వున్నాయి. ఎర్రగీతలకంటే డైరీలో పచ్చగీతలు ఎక్కువ.

మరికొన్ని పుటలు తిప్పబడ్డాయి.

ఒక పుటలో పుటకు సరిపడే పచ్చగీతలూ, ఎర్ర గీతలూ వున్నాయి. ఒక ఇంటూ మాధుర్యం వుంది. దానికి నాలుగు మూలల్లో నాలుగు ప్లస్ మాధుర్యం వున్నాయి. ఆ మాధుర్యాలన్నిటినీ చుట్టుతూ ఆ పైన ఒక పెద్ద సున్న వుంది.

ఇంటూ మాధుర్యం పచ్చగీతలు. ప్లస్ మాధుర్యం ఎర్రగీతలు. సున్నకు పచ్చగీతతో ఒక చుట్టు. ఎర్ర గీతతో ఒక చుట్టు వున్నాయి. సున్న ఎర్ర, పచ్చగీతల కలయిక.

దానిక్రింద ఒకే ఒక్క లైనులో వీధి వివరణ వుంది. ఆ వాక్యంలోని మొదటమాట ఏ భావలోనిదో తెలియను. తర్వాత ఈజ్ ఈక్వల్ టూ వుంది. ఆ పైన మెసెస్ వుంది. దాని ప్రక్కనే జేవుడు అనే మాట ఇంగ్లీషులో వ్రాయబడివుంది. ఈ వివరణఅంతా మామూలు సిరాతోనే.

మరికొన్ని పుటలు తిరిగిపోయాయి. మొట్టమొదట పేజీలో వీధి చాలా వ్రాయబడి వుంది. అక్షరాలు చాలా చిన్నవిగా వున్నాయి.

డైరీ మొదటి పేజీలో మొట్టమొదటనే వీధి వ్రాసుకున్నాడు.

అది ఆతనికి డైరీ విషయంలోవున్న అలవాటు. డైరీ కొతది. మొదలు పెట్టబోయేముందు, మొదటినించి తన జీవిత చరిత్ర వ్రాసుకుంటాడు.

ఆ వాక్యం తరవాత చాలా వుంది. అది ఆతని సంగ్రహ జీవిత చరిత్ర.

తను పుట్టి పెరిగిన వూరు పల్లెటూరు. తల్లి దండ్రులు అనామకులు. చదువు సంస్కలు లేనివారు. తను బీసకుటుంబంలో పుట్టాడు. చదువు పాస్కూలు గోడలు కట్టలేదు. తింటానికి తిండిలేదు. వుంటానికి యిలు లేదు. కట్టకోడానికి బట్టలేదు. దుర్భగమైన పరిస్థితి. తల్లిదండ్రుల్ని విడిచిపెట్టాడు. సైన్యంలో చేరాడు. ఇంటికి డబ్బు పంపుతూనే వున్నాడు. నానాశాలు తిరిగాడు. లోకజ్ఞానం చాలా వుంది. లోకంలో అనుభవం బాగా పొందాడు. తనకు ఆలవడిన ఒక మంచి నడవడిక పరిస్థితులకు అనుగుణంగా ప్రవర్తించటం. తను సైన్యంలో చేరి పన్నెండు సంవత్సరాలు. చేరిన మొదట్లో సామాన్య సైనికుడుతనూ క్రమంగా వృద్ధిపొందాడు. ఇప్పుడు పెద్ద ఆఫీసరు. ముందు ముందు హోదా పెరగవచ్చు. సైన్య పాలనంలో తనకు మంచి స్థానం వుంది. చాలా తిక్కువ చదువు. అనతికాలంలో ఇంత పెద్ద హోదా. చాలా గొప్ప విషయం. తను పొందిన అధికారం తనకున్న యోగ్యతలతో మరెవ్వరూ పొందలేదు. అది తన అదృష్టం. కాకపోతే వ్యక్తిత్వంలోని మహా తీర పురుషత్వం. దేశానికి సేవచేస్తున్నానని అతని విశ్వాసం. తనలో ఆ మగ్గు ఒకరకమైన వింతభావం కలిగింది. కొన్నాళ్లవరకు తనలో వచ్చిన పరిణామం అర్థం కాలేదు. ఆ తర్వాత తెలిసింది. శరీరస్పందన అని. శరీరం ఏమిటో కోరుతోంది. అప్పుడతను తెలుసుకున్నాడు. తను పెండ్లి చేసుకోవాలిసిన అవసరం కలిగిందని. ఇంటికి పోయి పెండ్లి చేసుకుంటానని ప్రభుత్వాన్ని కోరాడు. పోవటానికి ఒప్పుకోలేదు. పైగా కోరింది, ఒక్క ఆరు నెల్లు ఆగవలసిందని. తను సరి నన్నాడు. ఆగిపోతున్నాడు.

చదువుకున్న డ్రెస్సును తలగడకండి పెట్టుకున్నాడు. మెల్లగా కన్ను మూశాడు. మాగన్ను నిద్ర పట్టతూంది.

ఫానులు వేగంగా తిరుగుతున్నాయి. లైట్లు నిద్రపోతూ వెలుగుతున్నాయి. కౌగితాలూ పుస్తకాలూ కదలాడుతున్నాయి.

ఏదో హిల్-స్టేషన్లో రైలు ఆగింది. వెంటనే బతులు దరింది. అతను ప్రక్కకు ఒత్తిలి పడుకున్నాడు. రైలు సాగిపోతోంది.

ఉన్నట్టుండి విచిత్రంగా ఒక శబ్దం వివచించింది. అది అవ్యక్తంగానూ మధురంగా వుంది, కొండరాళ్ళు దొర్లుతుంటే వచ్చే నెలయేటి శబ్దంలాగా వుంది. కాకులు పొడుస్తుంటే వివచించే కొకిలవచ్చులాగా వుంది. గొంతు విసుగుతుంటే వివచించే యువతి పిలుపులాగా వుంది.

అతను మరొక ప్రక్కకు తిరిగి పడుకున్నాడు.

మళ్ళీ అదే శబ్దం వివచించింది. వెంట వెంటనే మూడు సార్లు వివచించింది.

అతను లుక్కన లేచి కూర్చున్నాడు.

ఆ శబ్దం మళ్ళీ వినిపించింది.

పడుకున్న కొంచెం సేపట్లో మునుపటి శబ్దం మళ్ళీ వివచించింది.

స్వయం ప్రకీర్తనాడు. పిస్టలు పైకెత్తాడు. తాళం వేసి వుంది. తాళంతీశాడు. కిటికీలవైపు తలపువైపు వరుసగా చూచాడు. చేతిలో పిస్టలు చూచుకున్నాడు.

శబ్దం మళ్ళీ వివచించే గు.

పిస్టలు తాళం వేయకుండా ఒక చోట పెట్టాడు. పడకమీద కూర్చున్నాడు. పడుకోబోయాడు.

ఏదో శుర్లుకొచ్చింది. పడుకోబోయే వాడు తల గడ వెతికాడు. బైటికి తీశాడు. పుటలు వేగంగా తిప్పాడు. దేనికోసమో గాలించాడు. చివరకు దొరికింది. ముఖం వికసించింది.

లుక్కన పిస్టలు పుచ్చుకున్నాడు.

డ్రెస్సిని కొక మాగు చూశాడు. పిస్టలు నొక్క మాగు వ తిప్పి పుచ్చుకున్నాడు.

లేచాడు. బైట చూశాడు. ఏమీకనిపించలేదు. మెడలకుండా తిరిగి వచ్చి బెరుమీద కూచున్నాడు.

మరేదో శుర్లుకొచ్చింది. స్వయం లేచి మరో మూలమీద కూర్చుని టైం చూసుకున్నాడు.

మరుక్షణంలో రైల్వే గేడ్ బైటికి తీశాడు. 'టైయిన్' నెంబరు చూశాడు. టైం చూశాడు. టైయూ, నెంబరు తీసి తిన్నగా స్టేషను పేరు చూశాడు. మరీ కొన్ని ప్రక్క స్టేషనులు చూశాడు.

వెంటనే ప్రకీర్తన రివర్ బేగ్ లోంచి మేవ్ తీసి దాన్ని విప్పతూ పడక బెర్లుడగర కొచ్చాడు.

కూర్చున్నాడు. మేవ్ లో ఒక చోట వేలు పెట్టాడు. అది ఒక వూరు పేరు. దానిమీద అతని వేలు.

రైల్వే గేడ్ లో మునుపు స్టేషను పేరు మళ్ళీ చూచి, ఎగురుగా పైగా వున్న నెంబరు టైయూ చూశాడు. తన చేతిగడియారం చూచుకున్నాడు.

మేవ్ లో ఆ వూరుమీద పెన్నిలుతో గుండ్రంగా సున్ను చుట్టాడు. మరుక్షణంలో డ్రెస్సిని పిచ్చి, ఆ వూరు పేరు చుట్టు ఒక సున్ను చుట్టి వేశాడు.

అతని ముఖం వికసించింది. వెలుగు రేఖలు కనిపించాయి.

తేలు కుట్టి న పాము

పిస్తలు పట్టుకూర్చున్నాడు. చుట్టూ చూశాడు. కిటికీలు వేసివున్నాయి. తలుపు వేసివుంది. బాత్ రూం తలుపు తీసివుంది. లోపల లైటు వెలుగుతోంది. కంపార్టు మెంటులో లైటు వెలుగుతున్నాయి. ఫాస్లు తిరుగుతున్నాయి.

మునుపటి శబ్దం మళ్ళీ వినబడింది. మొదటిసారి కంటే కొంచెం పెద్దది.

ట్రెగ్గర్ నొక్కబోయాడు. ఎండువల్ల ఆగిపోయాడో తెలియదు గాని ట్రెగ్గరు నొక్కలేదు.

శబ్దం మళ్ళీ వినబడింది. మునుపటికంటే బాగా పెద్దగా వినవచ్చింది. కొంచెం స్పష్టంగా వుంది. ఎవరో పిలుస్తున్నట్లుంది.

ఈసారి ట్రెగ్గర్ నొక్కటానికి ప్రయత్నం చేయలేదు.

మళ్ళీ అదే శబ్దం. ఆ గొంతుక ఆడ గొంతుకలా వుంది.

పిస్తలు దూరంగా పెట్టాడు. తలుపు తీయబోయాడు. వెనుదిరిగి వచ్చాడు. పిస్తలు పుచ్చుకున్నాడు. తలుపు దగ్గరకు పోయాడు.

తలుపు తీయబోయాడు. పిస్తలు చేతిలో చూచుకున్నాడు. తలుపు తీశాడు. దూరంగా నిలబడ్డాడు.

ఒక అరుపు వినిపించింది. సౌమ్యంగా మృగువుగా, హాయిగా వుంది.

ముందడుగు వేయబోయాడు. వెంటనే వెనక్కు తగ్గాడు. రెండడుగులు వెనక్కు వేసి నిలబడ్డాడు.

అదే అరుపు మెత్తగా, జాలిగా వినిపించింది.

ఆతను ఆక్కడే నిలబడ్డాడు.

ఒక ఆడది లోపలికి వచ్చింది. వరుసు ఇరవై వరకు వుండవచ్చు. చంకలో ఒకపిల్ల వుంది. ఆ పిల్లను ఆమె శరీరాన్ని కలుపుతూ ఒకగుడ్డ వుంది. ఆమె చేతులలో ఆ పిల్లను పట్టుకోవాల్సిన అవసరం లేదు.

కళ్ళలో ఏదో నిషావుంది. ఆ నిషావెనుక విషాదముంది. ముఖం సామాన్యంగా వున్నా చూస్తే జాలి కలుగుతుంది. ఏదో కవళికలు బిడ్డనీ, హృదయాన్ని కలవర పెడతాయి. కళ్ళవళ్ళ పడతాయి.

బట్టలు ఖరీదు తక్కువ. కట్టు గుదిరిగ్గావుంది. అవయవాలు కట్టులో వొదిలిపోయి అందముగా వున్నాయి. ముఖం గుండ్రంగా ముద్దుగావుంది.

నొసట బొటులేదు. మెళ్ళో తాలిలేదు. చేతులకు గజలు లేవు. ఆమెది స్వతహాగా సన్నని శరీరం. కాని కొంచెం లావుగావుంది. తగినలావు. చక్కని

రూపం. భయంకరమైన బీదతనం. బట్టలు చిరిగి వున్నాయి. జుట్టుకు నూనెలేదు. కాని దువ్వుకొంది. మనిషిలో ఏదో విరక్తి, నిస్పృహ చెందినట్లు ముఖం వ్యక్తమాతుంది.

లోపలికి వచ్చిన వెంటనే కాళ్ళమీద పడింది. గట్టిగా పట్టుకుంది. వదలేదు.

క్షణంలో వదిలించుకొని దూరంగా జరిగి పిస్తలు వైపు, ఆమెవైపు చూస్తున్నాడు.

ఆమె అతనివైపు బాధగా చూచింది. పిల్లవైపు, తన దొక్కవైపు చూపింది. ముఖంలోకి చూస్తోంది.

అతనేదో అడిగాడు. ఆమెకది అరం కాలేదు. అందుకనే జవాబు చెప్పలేదు. ఏదో కాగితం తీసి ఇచ్చింది.

తీసుకున్నాడు.

ఆ కాగితంలో ఏదో ప్రింటుచేసిన విషయం వుంది. రెండురకాల ప్రింటు కనిపిస్తోంది. రెండు భాషలు. ఒకటి ప్రపంచభాష. మరొకటి ప్రాంతం భాష. ఆ ప్రాంతం భాష అతనికి తెలియదు. ప్రపంచం భాషలోని విషయం చూస్తున్నాడు.

ఈ కాగితం తెచ్చిన మనిషి మూగడి.

ఆమెవైపు చూశాడు. ఆమె నాలుక చూపింది. నాలుక మామూలుకంటే చాలా లావుగా వుంది. చెవిటిది.

ఆమెని చూశాడు. ఆమె అతన్ని చూచింది. ఆమె చెవుల్లో చేతివేళ్ళు పెట్టుకొని త్రిప్పి, చేతివేళ్ళు బైటికితీసి అటూ ఇటూ తిప్పింది.

గౌరవమైన గుటుంబంలో పుట్టి పెరిగింది.

ఆమెవైపు చూశాడు, ఆమెలో ఆభిజాత్యం యిప్పుడు లేదు. కాని అంతకంటే అత్యున్నతమైన ఏదో అజ్ఞాతశక్తి ఆముఖంమీద మామూలుగా కనబడే తెరలవెనుక అవ్యక్తంగా కదలాడుతోంది.

భర్త యుద్ధంలో చనిపోయాడు.

అతని కళ్ళలో ఏదో విచిత్రమైన భావ సంచలనం కలిగింది. కొంచెంసేపటివరకు చేతిలో కాగితం చూడలేక పోయాడు.

యుద్ధం దెబ్బతో ఆమె నశనమైంది. ఆ స్తి పాస్తు లేమీలేవు.

ఆమెకళ్ళు చూశాడు. ఆ నయనాలు సజలాలు.

ఇద్దరు పిల్లల్ని పోషించాలి. దిక్కులేని వాళ్ళు.

పిల్లవైపు తేరిపారచూశాడు. పిల్ల ఏడవటంలేదు.

ఆమె పిల్లను తీసి చూపింది. ఆపిల్ల నిద్ర పోతోంది.

ఈ కౌగిలం చూచినవాళ్ళు తమకు తోచినంత ధర్మం చేయండి.

కౌగిలం మడిచి ఆమె కిచ్చాడు. అతనిచ్చిన కౌగిలం పుచ్చుకుంది.

అతను జేబులో చేయి పెట్టుకున్నాడు. ఆమె ఆశగా జేబువంకా చేయివంకా చూస్తోంది.

అతనేదో నాణెం యిచ్చాడు. పుచ్చుకుంది. తృప్తిగా కళ్ళుమూసుకుంది.

అతను లేచాడు.

ఆమె తప్పుకుంది.

రైలు పోతోంది. బెటికి చూశాడు. అతనివీపు చూచిందామె. రైలు ఆగేందుకు దగ్గర్లో ఏమీ స్టేషను లేదని నిర్ణయించుకున్న తరువాత తలుపు వేసివచ్చి కూర్చున్నాడు. ఆమె తృప్తిగా గాలి పీల్చుకొంది.

తిరిగి పడక బెర్తు దగ్గరకు వచ్చాడు.

ఆమె కదలకుండా ఫాన్ వైపు చూస్తూ నిలబడింది.

ఆమెకు కునుకు వచ్చేట్టుంది. పసిపిల్ల నిద్ర పోతోంది.

అతను బవల్ తో పడక గులిపి, పడుకొని గుప్పటి ముసుగుతన్ని పడుకున్నాడు. ఆమె వైపు తిరిగి చూస్తున్నాడు.

ఆమె పసిపిల్లను క్రింద పడుకోబెటి పుస్తకాలూ, ప్రతికలూవున్న బెర్తు. కానుకొని కూర్చుని, పిల్లని చిచ్చుకొడుతూ కునుకుతోంది.

ఆమె పిల్లని చిచ్చు కొడుతూనే ఆపింది. ఆమె చేయి పిల్లమీదే వుంది. మెల్లగా కళ్ళుమూసుకుంది. బెర్తు కానుకుంది.

ఆమె కునుకుతూ కునుకుతూ కునుకులో కళ్ళు తెరిచింది. అతని వైపు నెమ్మదిగా శబ్దంకొకుండా తలెత్తి చూచింది. అతను చూస్తూవున్నాడు. ఆమె నెమ్మదిగా చూపు మరల్చుకొంది.

ఆమె నిద్రపోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూవుంది.

అతనికి నిద్రపట్టే నూచన కలుగుతోంది.

ఆమె నిద్రపోయిం దనుకున్నాడు. మెల్లగా దుప్పటి కప్పుకొని కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

ఆమె నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచి, అతన్ని చూచి, పిల్లమీద చేయి తీసి వేసి కళ్ళుమూసుకొని నిద్రపోయింది.

ఆమె చూచిందని అతనికి తెలియదు.

ప్రక్కకు తిరిగి పడుకున్నాడు.

కొంచెం సేపటి తరువాత ఏదో స్టేషన్లో రైలా గింది అతనికి నిద్రపటలేదు. ఆమె నిద్రపోతోంది. లేచి తలుపు దగ్గరకు పోయాడు. బెటికి చూశాడు. బండి బయలుదేరింది. స్టేషనుదాటింది. సాగిపోతూనే వుంది. అతను అక్కడే నిలబడివున్నాడు. ఆమెవైపు చూశాడు. బెటికి చూశాడు. అటూఇటూ చూశాడు. ఆమెదగ్గరకు పోయాడు. చల్లగా ఆమెమీద చేయి వేశాడు.

సరాలు బుస్సున పొంగాయి. కండరాలు మత్తుగా మూలిగాయి. బుద్ధి చమక్ చమక్ మంది. వళ్ళు సుగుక్ సుగుక్ మంది. గుండె గుబుక్కు గుబుక్కున కొట్టుకుంది.

ఆమె లేవలేదు.

మళ్ళీ చేతితో తట్టాడు.

శరీరమంతా దిమ్మెత్తి పోయింది. మెదడు కరెంటుషాక్ తిన్నట్లయింది. మనస్సు పని చేయటం చూసుకుంటోంది. వళ్ళు జలదరించింది. స్వాధీనం తప్పిపోతోంది.

ఆమె లేవలేదు.

తట్టటానికి మళ్ళీ ప్రయత్నం చేశాడు.

తటి లేపదల్చుకుని చేయిమీద వేశాడు. అంతే చేయివైకీతీయలేదు. తీయలేక పోయాడు. శరీరాన్ని అంటుకుపోయింది. వైకిరాలేదు.

వీపుమీద చేయి వీపుమీదే ఎంతోకాలం నిలవ లేదు.

రైలు ఏదో స్టేషన్లో ఆగింది.

అతను తత్తరపోయాడు. చేయి వీపునుంచి తీసి వేశాడు. దూరంగాజరిగి నిలబడ్డాడు.

ఆమె నిద్రావంగా కళ్ళు తెరిచింది.

అతను చేతులు నలుపుకొంటూ దూరంగా, మానంగా, నిర్లిపంగా నిలబడ్డాడు.

ఆవిడకళ్ళు ఏమీటీ అన్నట్లు ప్రశ్నిస్తూ అతని వైపు చూశాయి.

అతని చేతులు ఏముంది ఏమీలేదు అన్నట్లు చిత్రమైన భంగిమల్లో జనాబు చెప్పటానికి ప్రయత్నం చేశాయి.

ఆమె ముఖంలోకి చూడలేక పోయాడు. ప్రక్కకు తిప్పుకున్నాడు. బెటికి చూశాడు.

తేలు కుట్టిన పాము

ఆమె కూడ బైటికి చూచింది. రైలు ఆగివుంది. ఫ్లాట ఫారం కనబడుతోంది:

అతను చేతులు తిప్పుతూ ఏమో చెప్పాడు. చెప్పిందేమిటో తెలియకుండా కాని చేతులు తిప్పినందు వల్ల తెలిసింది. దిగిపోవటం.

ముఖంలోకి చూచింది. అతని ముఖం కనిపించటం లేదు. అతని చేతులు నిర్విరామంగా పనిచేస్తున్నాయి.

చేతులవైపు ఫ్లాట ఫారం వైపు చూచింది. విషయం అర్థం చేసుకుంది. పిల్లవైపు చూచింది. పిల్ల గాఢమైన నిద్రలో వుంది.

ముఖంలోకి చూసింది. ముఖం కనిపించింది. నల్లగావుంది. ఆమె నమస్కారం చేసింది. పిల్లను చూసింది. ఫ్లాట ఫారం చూసింది. తల వూపుతూ తనక్కడ దిగలేనట్లు గోణిగింది. మొర పెట్టుకుంది. బతిమాలుకుంది. చేయి ముంగుకు చూసింది. మరొక స్టేషన్లో దిగుతానని తెలుపుకుంది.

అతని వ్యక్తిత్వంలోని ఒక సుగుణం ఇక్కడ పనిచేసింది. కాని యిప్పుడది దురుణం. అది అతని పట్టదల. దిగిపోవటం బలవంతం చేశాడు.

ఆమె ఏడ్చుకు నిద్దమయింది. కాళ్ళు పట్టుకుంది బతిమాలుకొంది. కంటనీరు పెట్టుకొని వేడుకుంది. నానావిధాల ప్రయత్నించింది.

అతనికి దయ కలిగినట్లుంది. మరి బలవంతం చేయలేకపోయాడు. మెదలకుండాపోయి బెర్తుమీద కూర్చున్నాడు.

రైలు బయటికింది.

పిల్ల దగ్గరకు జరిగి కూర్చుంది. పైటకొంగుతో కంటినీరు తుడుచుకొంది. అతనివైపు చూచింది. మెల్లగా కళ్ళు మూసుకునేందుకు ప్రయత్నించేస్తోంది.

ఎగురు బెర్తుమీద ఆమె ప్రక్క ప్రతికలు చూస్తున్నాడు.

స్త్రీ!

చంకలో బిందె

బిందెనిండుగా నీరు.

నీరు వొలికిపోతోంది.

పల్చని చీర.

చీర తడిసిపోయింది.

ప్రక్క రెండు కొండలు. కొండలమధ్య సెలయేరు. ఒడ్డును వొరుచుకుంటూపోయే ప్రవాహం.

స్త్రీ—నీరు వొలికిపోయే బిందె—తడిసిపోయిన పల్చని చీర—కొండలమధ్య సెలయేటి ప్రవాహం.

అతను లేచాడు. ఆమె పిల్లమీద చేయిపెట్టి కునుకు తీస్తోంది ఆమెవైపు చూశాడు. రెండు నిమిషాలు నిర్లపంగా నిలబడ్డాడు. తిరిగిపోయి పడుకున్నాడు. దుప్పటి ముసుగు దన్నాడు.

ఆమె తల కొంచెం పైకెత్తింది అతనిని చూచింది, తృప్తిగా కళ్ళు మూసుకుంది.

అతనికి నిద్రపట్టటం లేదు. లేచాడు.

ఆమె నిద్ర పోతోంది. శబ్దం చేశాడు. మరీ పెదగా చేశాడు. లేచింది. ప్రతిక చూపాడు. ఇవ్వమని అడిగాడు.

ప్రతిక చూచింది. అట్టమీద బొమ్మ చూచింది.

తనలో తాను నవ్వుకుంది.

అతను తనవైపు చూసున్నాడనుకున్నప్పుడు. నవ్వుట మాపి, ప్రతిక అతనికి చిచ్చింది.

అతను పుస్తకం చూసున్నాడు.

పుస్తకం చూడటంలో నిమగ్నుడైపోయాడనుకుంది.

ఆమె మెల్లగా నవ్వుకుంది.

నవ్వుతోందని అతను తేలిగ్గా తెలుసుకున్నాడు.

పుస్తకం పుటల్లో యిరుక్కుపోయాడు.

ఆమె నిద్రాదేవి ఒడిలో ముడుచుకు పడుకొంది. రైలు సాగిపోతోంది.

అతను పుస్తకం చూడటం పూర్తయింది.

ఆమెకు నిద్రపట్టటం జరిగిపోయింది.

అతనికి నిద్ర పట్టటం లేదు. చదవటానికి బుద్ధి పుట్టటం లేదు. లేచాడు. తలుపు దాకా పోయాడు. వెనుదిరిగి వచ్చాడు. శబ్దం చేయకుండా కూర్చున్నాడు. ఆరక్షణంలో లేచాడు. తలుపు దగ్గరకు పోయాడు. వెనువెంటనే తిరిగివచ్చి బెర్తుమీద కూర్చోబోయాడు. కూర్చోబోతూ లేచాడు. కిటికీ దగ్గరకు పోయాడు. తీశాడు. మరొక్కణంలో వేశాడు. బెర్తు దగ్గరకు వచ్చాడు. కూర్చున్నాడు.

ఆమె కూర్చుని నిద్రపోతోంది.

దగ్గరకు పోయాడు. ప్రక్కన పిల్ల నిద్రలో వుంది. పిల్ల వయస్సు చాలా తక్కువ. పిల్లవైపు వెరిగా చూశాడు చూడటమేగాని ఆలోచనకు ఆకళ్ళిరేఖల్లో తవులేదు ఏనో విసుగుదల ముఖంలో చూపిస్తూ పిల్లవైపు చూచేమాపులో కోపం మిలితం చేస్తూ లేచి బెర్తుమీద కూర్చున్నాడు.

విదో ఉత్తేజంతో మల్లీ లేచాడు. ఆమె దగ్గరగా పోయాడు. వెనక్కి నిలబడ్డాడు. తడేకధ్యానంతో ఆమెముఖంలోకి చూశాడు. వళ్లు చురుసుంది వెంట్రుకలు నిక్కబొడుచుకున్నాయి.

శరీరంలోని అన్ని ఆవయవాలను పరీక్షగా చూశాడు. తనస్మయమైపోయాడు.

ఆమెదగ్గరగా వీపుపక్కగా, మునిగాళ్ళిమీద మెల్లగా కూర్చున్నాడు.

ఆమె కదలకుండా నిద్రపోతోంది.

ఆమె రెండు భుజాలమీద చేతులు వేళాడు మెల్లగా పట్టుకున్నాడు. గట్టిగా నొక్కాడు.

ఆమె లేవలేదు. గాఢంగా నిద్రపోతోంది. బ్రహ్మాండమైన నిద్రాదేవి పరివ్యంగం.

అతను క్రిందు మీదాతున్నాడు. వళ్లు తెలయటంలేదు. మునిగాళ్ళిమీద నిలబడలేక పోయాడు. తూలాడు. ముందుకు పడిపోయాడు.

ఆమె లేచింది.

అతను తత్తరపోయి లేచాడు. దూరంగా నిలబడ్డాడు.

అతని కాళ్లు పట్టుకుంది, బ్రతిమాలుకుంది. బలవంతం చేయవద్దంది. మరొక్క స్తేషనులో దిగుతానంది.

విదో స్తేషన్లో రైలు ఆగింది.

లేచిపోయి బెర్లుమీద కూర్చున్నాడు. నిద్ర పట్టటం లేదు.

చెక్కిలి కింద చేయిపెట్టుకొని కదలకుండా కూర్చుంది. బెట్టికి చూస్తోంది. నిద్రపట్టట మాగి పోయింది.

ఆమె నైపు చూశాడు. తలవంచుకుంది.

అతని నైపు చూచింది. కిటికీలోంచి చూస్తున్నాడు.

అతనామె నైపు చూశాడు. ఆమె అతని నైపు చూచింది. అతనేదో మాట్లాడబోయాడు. ఆమె విదో చెప్పబోయింది. పుస్తకం చూపాడు. ఇవ్వమని అడిగాడు.

పుస్తకం అట్టమీద హీరో హీరోయిన్ ని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. వళ్లు తెలియని తమకం. పుస్తకం తెచ్చియిచ్చింది. పుచ్చుకున్నాడు.

అట్టమీద బొమ్మ చూస్తున్నాడు

అట మీద బొమ్మవైపు, అతని ముఖం వైపు ఆమె సమీక్ష చేస్తోంది.

తనముఖం చూసున్నాడని తెలుసుకున్న ఆమె కూర్చునేందుకు పోబోయింది.

పైకి లేచాడు.

నిటారుగా నిలబడి వుంది.

కొంచెం కొంచెం కదిలాడు.

కదలకుండా వుంది.

దగ్గరగా పోయాడు.

దూరంగా పోలేదు,

చేతులు మీద వేళాడు,

కాదన లేదు.

బిగువుగా పట్టుకున్నాడు.

వీలైనట్లు పట్టుకో నిచ్చింది.

ఎదురుగా తిప్పుకున్నాడు.

సునాయాసంగా తిరిగింది

భుజాలు గట్టిగా నొక్కాడు.

పట్టుగా నూపాడు.

మెల్లగా మీదకు వ్రాలింది.

సెమ్మడిగా ముఖంలోకి చూశాడు,

ముఖం గులాబి పువ్వులాగా విచ్చుకుంది.

పట్టరాని తమకంతో ఆమెను పట్టుకొని పెదవుల దగ్గరకు మృదువుగా లాక్కున్నాడు.

అలవిగాని ఉత్సాహంతో, ముప్పిరిగొనే ఆనందంతో, పెదాలు అందించింది.

అతని వీపు ఆమె చేతి వత్తిడికి నలిగిపోయింది.

ఆమె పెదము గంటు పడింది.

అతను విడిచిపెట్టాడు.

ఆమె పట్టు తప్పుకుంది.

బెర్లుమీద కూర్చున్నాడు.

పాపదగ్గర కూర్చుంది.

విదో స్తేషనులో రైలు ఆగింది. రైలు ఆగినప్పుడు అతనేమీ చేయలేదు. ఆమె మరొక్క స్తేషనులో దిగుతానని బ్రతిమాలలేదు. రైలు సాగిపోతోంది.

ప్రక్క బెర్లుమీద పుస్తకాలలో బాండుపుస్తకం పైకితీసింది. ఒక్కొక్క బొమ్మ రెండు మూడు నిమిషాలసేపు చూచింది ప్రతిబొమ్మకూ ఆమెలోంచి ఉత్సాహమా, ఉద్వేగమా పరవళ్ళుతోక్కుతోంది.

ఆమె బాండు పుస్తకం బొమ్మలు చూడటం అతను చూశాడు. సంతోషంతో ముఖం వికసింపజేసు

తేలు కుట్టి న పాము

కోవటం కనిపెట్టాడు. పట్టలేని ఆంధాన్ని, అలవిగాని అనుభూతిని పొందటం అర్థం చేసుకున్నాడు.

ఆమె దాన్ని చూడటం పూర్తయింది. పుస్తకం పూర్తిగా మాచేవరకు ఆమె తల యెత్తిలేదు. ఆమె పుస్తకం పూర్తిగా మాచేదాకా ఆతనూ తలెత్తిలేదు. ఆమె ముఖం మాస్తానే వున్నాడు.

ఆమె తలెత్తిన మరుక్షణంలో ఆతను తలదించుకున్నాడు.

ఆమె మళ్ళీ పుస్తకాన్ని చూడడంలో పూర్తిగా నిమగ్నురాలయింది.

ఆమె ముఖాన్ని, మాధుర్మీ నిరంతరం పరీక్షిస్తున్నాడు.

ఆమె తలెత్తింది.

మాపులు మరల్చుకొన్నాడు.

పుస్తకం పుచ్చుకొని లేచింది.

ఆమెవైపు చూశాడు.

దిగ్గరగా వచ్చింది.

లేచి నిలబడాడు.

పుస్తకం చేతిలో పెట్టింది.

ఇచ్చేపుస్తకం పుచ్చుకున్నాడు.

ఒక బొమ్మను చూపింది.

మాపేబొమ్మ చూశాడు.

ఆ బొమ్మ.... ఒక యువతి... ఒక యువకుడు...

ఒక చిత్రభంగిమ.

ఆమె మనుపటి స్థలంలో పిల్ల ప్రక్కగా కూర్చుంది. పుస్తకం చూశాడు. ఆమెను చూశాడు. బొమ్మ చూశాడు. లేచాడు. కూర్చునేవుంది.

దిగ్గరకు పోయాడు. రెండో బెర్తుమీద కూర్చోబెట్టాడు. లైటు ఆరిపోయాయి.

మరో నిమిషంలో వచ్చాడు.

బెర్తుమీద పుస్తకాలు నలిగిపోయాయి. తీసి క్రింద పడేశాడు.

ఆమె ఏదో చెప్పబోయింది.

ఆతను వినుపించుకోలేదు.

ఆమె ఏదో చెబుతోంది. చేతులతో సైగ చేస్తోంది లైట్లవైపు చూపింది.

ఆతను ఆమె చేతులవైపు లైట్లవైపు చూశాడు. ఆతనికేమీ అర్థంకాలేదు.

మళ్ళీ ప్రయత్నించింది.

ఆతను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నం చేయబంలేదు.

లైట్లవైపు స్విచ్ లవైపు చేతులు చూపింది.

ఆతను ఆ వైపు చూశాడు.

ఆమె అవున్నట్లు తల వూపింది.

మెల్లగా లైటు పట్టుకున్నాడు.

తల నీరసంగా ఆడించింది.

వచ్చి, చేతులు పట్టుకున్నాడు.

కొద్దన్నట్లు నెట్టింది.

పోయి, స్విచ్ తాకాడు.

ఉత్సాహంగా తల వూపింది.

వెయ్యి వినుకులబలంతో ఉత్సాహంతో లైటు స్విచ్ ఆఫ్ చేశాడు. వెంటనే వేశాడు. ఆమె ముఖం వైపు చూశాడు. ముఖంలో యిష్టం లేకపోవటం. స్పష్టం. లైటు తగ్గించాడు.

బెర్తుదిగ్గరకు వచ్చాడు.

ఆమె లేదు!!!

చేతులతో తడిచాడు. పూర్తిగా వెదకాడు. ఆమె కనిపించలేదు.

లైటు వేశాడు.

మాడో బెర్తుమీద పడుకొనివుంది. ఆటు చూశాడు. సన్నగా నవ్వుతోంది.

మళ్ళీ లైటు తగ్గించాడు. బెర్తుదిగ్గరకు పోయాడు. కూర్చున్నాడు. పట్టుకున్నాడు. చేతిలో ఏముంది?

ఆమె లేదు!!

బెర్తు గాలించాడు. చేతులకు తగల్లేదు...

లైటు వేశాడు.

తన పడకమీద పడుకొని నవ్వుతోంది సన్న సన్నగా, మెల్ల మెల్లగా, కొల్ల కొల్లగా.

లైటు తగ్గించివేశాడు.

బెర్తుమీద చేయివేశాడు. పిస్తలు దొరికింది. దూరంగా జాగ్రత్తగా పెట్టాడు. ఆమెకోసం చేతులు చాపాడు.

ఆమె లేదు!

లైటు వేశాడు.

లేచి నిలబడివుంది మూడు బెర్తులమధ్య.

ఆమెవైపు చూశాడు. ఆతనివైపు చూచింది. కూర్చోమన్నట్లు ప్రవర్తించాడు. తన బెర్తుమీద కూర్చుంది.

నవ్యాడు. మృదువుగా హెచ్చరించాడు. ఇక తప్పించుకోదనుకున్నాడు.

లైటు తగించాడు.

బెర్తూమిడికి పోయాడు.

ఆమె లేదు!!!

చేతులనో వెతికాడు. చీకటిని చీల్చి చూశాడు. ఆమె లేదు.

లైటు వేళాడు.

మాడు బెర్తులమధ్య నిలబడివుంది.

పట్టుకున్నాడు లైటు తగించాడు. తన పడక బెర్తుమిడికి తీసుకొచ్చాడు.

రైటు సాగిపోతోంది.

కొంచెం సేపున్న తరవాత.....రైటు ఆగింది.

నిస్సత్తువుగా లేచాడు. మెల్లగా తూలుతూ పోయి లైటు వేళాడు. తిరిగివచ్చి బెర్తుమిడ కూర్చున్నాడు.

పడకమీద ఆమె పడుకొనివుంది. లేపాడు. లేచింది. పడుకున్నాడు. ఎదురుబెర్తు చూపించాడు.

పిల్ల క్రింద పడుకునేవుంది. పిల్ల ప్రక్కగా పిస్టల్ వుంది.

లేచిపోయి పిస్టలు పుచ్చుకొని తిరిగివచ్చి పడక మీద మేను వాల్యాడు.

ఆమె పిల్లతో ఎదురు బెర్తుమిడ పడుకుంది.

నిద్రపోతూ ఆమెవైపు చూశాడు. ఆమె నిద్ర పోయింది దనుకున్నాడు. నిద్రపోబోయాడు. ఆమె కూర్చుంది. అతను లేచాడు, కూర్చున్నాడు. అతని నైపు చూచింది. అతను పర్సుతీసి, ఏదో నోటు ఆమె చెతిలో పెట్టాడు, తీసుకుంది. దాచుకుంది. ఆమె ముఖంలో సంతోషం చూశాడు.

ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు. చేతులతో నెట్టింది. కాళ్ళతో నెట్టింది. గొణిగింది. విడ్చింది. ఇవ్వంలేదు. ఎందుకో తెలియదు. కోపంతో లేచిపోయి పడు కున్నాడు.

మెల్లగా కునుకలో పడ్డాడు.

ఏదో స్టేషనులో రైలు ఆగింది.

వీపు చరిచినట్లు విచిత్రంగా మెలకువ వచ్చింది. లేచాడు. ఎదురు బెర్తుమిడ చూశాడు.

ఆమె లేదు!!!

వాకిట్లోకి పోయాడు. చూశాడు. ప్లాట్ ఫారం మీదలేదు. స్టేషనులోలేదు.

ఆమె దూరంగావున్న ఓవర్ బ్రిడ్జికి కొంచెం దూరంగా కంకరరాళ్ళ ప్రక్కగా బొగ్గు గుట్టల చేరు

వలో కూడులైను చీలేచోట, ఎటు వాగను వెళు తుందో తెలియనిచోట, ఎదురుగా వచ్చే గూడ్సు షెడ్ పహారా పాలీసుని తప్పకొని, చంకలోవున్న పిల్లతో ముగుసుకొలువ దాటుతోంది. వాగ్గు దాటింది. షెడ్ దాటింది. ఫెన్సింగులోంచి దూరింది. తారు రోడ్దెక్కింది.

ఎప్పుట్నుంచి అక్కడ ఆ ఆడమనిషి నిలబడి వుందోకాని ఈమె రోడ్దెక్కెసరికి ఆమె ఎదురుగా వచ్చింది.

ఈమె రెండు నిమిషాలసేపు ఏమేమో మాట్లాడింది. ప్రక్కనేవెలుగుతున్న మునిసిపాలిటీలైటునీడలో ఆమె మాట్లాడుతున్నట్లు అతను స్పష్టంగా గమనించాడు.

ఆమె ఏమిటో అడిగింది. ఈమె నవ్వుతూ ఏమిటో చెప్పింది. నవ్వుదొంతరలు వాళ్ళ మధ్య చాలా ఎత్తుగా నిలచాయి.

అతని కళ్ళు మెరిశాయి, విచిత్రంగా కదిలాయి. మెల్లగా నవ్వు పెదాలమీద కదిలింది. ఈమె!!! అనుమానంలేదు.

ఆమె ఎందుకో చేతులు చాపింది.

ఈమె పిల్లని అందించింది!!

ఆ పిల్ల కంపారు మెంటులో ఏడ్వలేదు. ఎందుకేడ్వలేదూ? ఎందుకేడుస్తుంది? ఏడవదు.

ఆమె ఎందుకో చేయి చాపింది.

ఈమె తను యిచ్చిన నోటు ఆమె కిచ్చింది!!

గారు విజిల్ వూది జెండా వూపాడు.

ఆమె పిల్లను తీసుకొని నోటు దాచుకొని వెళ్ళిపోయింది.

ఈమె నెనుదిరిగి తను దిగివచ్చిన మునుపటి కంపార్టు మెంటు వైపు చూచింది.

ఆమె చూచింది.

అతను చూశాడు.

ఆమె రోడ్డుమిడికి పోయింది.

రైలు కూలేసింది.

ఏదో టాక్సీవచ్చింది. ఆమె రోడ్డుమధ్యకు పోయి ఆపింది.

టాక్సీ ఆగిపోయింది. ఏమో మాట్లాడింది. ఎక్కి కూర్చుంది.

రైలు బెలుజేరింది.

టాక్సీ సాగిపోతోంది.

రైలులోంచి చూశాడు.

టాక్సీలోంచి చూచింది.

రెండూ రెండు గ్రువాలకు ప్రయాణమై వెళ్ళిపోయాయి.

తేలు కుట్టిన పాము

తలుపు వేసి లోపలికి వచ్చాడు. పిస్టలు భద్రం చేశాడు. పడకమీద కూర్చున్నాడు.

హోల్డల్సులో చేయి పెట్టి వెతికాడు, పగ్గు కనపడలేదు! పగ్గు పోయింది!! ఆమె తీసుకుపోయింది!!!!

సగ్గున పైకిలేచి లెదర్ బేగ్ యాతతీసి చూశాడు. అందులో డబ్బు మాత్రం వుంది!

తిరిగివచ్చి పడకమీద కూర్చున్నాడు. మగుక్షి.ం.లో లేచి బయటికి చూశాడు. ఏమీ కన్పించలేదు.

ఔం చూచుకున్నాడు.

రైల్వే గేటు తీసి, ఔమూ, నెంబరూ, చూచి సేషను పేగుచూశాడు!!

మరొకసారి ఆ సేషను పేగుచూశాడు. మేవ్ తెచ్చాడు. మేవ్ మీద ఆ పేగున్న చోట పెన్సిల్ తో సున్న చుట్టాడు!!

డైరీ బెటికి తీశాడు.

పెన్సిల్ తో ఏవో వ్రాశాడు. నొసలుముడిచి నొసటిమీద ఆరచేతో రాసుకుంటూ కళ్లు కుంచించు కొని కొంచెం సేపు ఆలోచించాడు. మళ్ళీ కొంచెం సేపు ఏమో వ్రాశాడు.

హోల్డల్సులోంచి పెన్ను తీసి దానికింద రెండుగీతలు గీశాడు. అవి ఎర్రగీతలు!!

పెన్సిల్ తో ఏమో వ్రాశాడు. ముఖం విసిం చింది. మీసంమీద చేయి వేసుకొని ధీమాగా సవరించు కొన్నాడు.

హోల్డల్సులోంచి పెన్ను తీసి దానికింద మూడుగీతలు గీశాడు. అవి పచ్చగీతలు!!

డైరీ ఒకపుట తిప్పాడు. తరువాత కాగితంమీద పుటకు సరిపడే పస్ మార్కు పచ్చ యింకుతో వేశాడు.

పస్ మార్కు వాలుకుమూలలో వాలుకు ఇంటు మార్కులు వేశాడు. ఆ మొత్తానికీ రెండు సున్నలు చుట్టాడు. ఒకటి పచ్చనిది. మరొకటి ఎర్ర నిది. దానికింద పెన్సిల్ తో ఒక వాక్యం వివరణ వ్రాశాడు. మొదటిమాట తెలియకు. ప్రక్కనే ఈజ్ ఈ క్వల్ టూ వుంది. ఆ తరువాత ప్లస్ యింటూ ప్లస్ స్ట్రీ అని వ్రాసి డైరీ చూశాడు.

బెటకు చూశాడు. రైలు లోయలోంచి కొండ ఎక్కుతోంది. ఎదురుగా మరొక కొండలో రైలు పోయేందుకు సారంగం వుంది.

తిరిగివచ్చి కూర్చున్నాడు. బయటకు చూస్తున్నాడు.

రైలు సారంగంలోంచి వెళుతోంది!

చీకటి పడమటకు పారిపోయింది, తూర్పున తెలి రేఖలు ఉదయించాయి. చీకట్లు తెల్లవారాయి.

తూర్పున ఉదయించాడు సూర్యుడు.

ప్రమాద రక్షణకు ప్రశస్తమైనది భీమా

ఎప్పుడు ఏ ప్రమాదం వచ్చేదీ, ఏ క్షణం ఎలా ఉండేదీ తెలియని ఈ దినాలలో

- * అగ్ని * మోటార్ కారు * కార్మిక నష్టపరిహారం * నౌక
 - * ఫయడిలిటీ గ్యారంటీ మొదలైన భీమాలకు
- మాతో సంప్రతించండి.

యునైటెడ్ ఇండియా ఫైర్ ఆండ్ జనరల్

ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ,

“బాంబే లైఫ్ బిల్డింగ్స్”

9, బ్రాడ్వే, మద్రాసు. 1.

Telephone: 4241, Telegrams: "UNIGEN"

ప్రాంచీలు:

- విజయవాడ - బెంగుళూరు - బొంబాయి - కలకత్తా - న్యూఢిల్లీ - పాట్నా
- కొలంబో - సింగపూరు - కోయంబత్తూరు - జాకార్తా.